

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Jablonci nad Nisou rozhodl v hlavním líčení konaném dne 23.05.2013
samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Opatrnou, **t a k t o :**

Obžalovaný

J ■ A ■ P ■

nar. ■■■■■ v Turnově, okres Semily, invalidní důchodce, trvale bytem ■■■■■
■■■■■,

j e v i n e n ,

ž e

dne 29.12.2011 v době kolem 19,19 hodin jako řidič osobního motorového vozidla zn. FORD ESCORT 1,6 D, RZ ■■■■■, po požití alkoholických nápojů, kdy mu bylo orientační dechovou zkouškou provedenou ve 20,04 hodin zjištěno 1,55 g/kg alkoholu v krvi, v Železném Brodě při jízdě po silnici č. II/282, ulice Masarykova, okres Jablonec nad Nisou, ve směru od centra města na Semily, na řádně osvětleném a označeném přechodu pro chodce přehlédl chodce poškozeného J ■■■ G ■■■, nar. ■■■■■, který přecházel vozovku z jeho levé strany, a tak došlo ke střetu poškozeného s vozidlem řízeným obžalovaný a při tomto střetu poškozený J ■■■ G ■■■ utrpěl povrchní oděrky na pravém předloktí, podkožní krevní výron hrudní stěny, tržnou ránu na čele vpravo, zlomeninu spinálních výběžků 1. a 2. bederního obratle s minimálním posunem kostních úlomků, zlomeninu 3., 4., 6., a 7. žebra vpravo, ložiska zhmoždění pravé plíce a zlomeninu vnitřního kotníku vpravo, když tato zranění je nutno ze soudně lékařského hlediska kvalifikovat jako těžkou újmu na zdraví ve

smyslu poranění životně důležitého orgánu a vážné poruchy zdraví s omezením v běžném způsobu života, když obžalovaný svým jednáním hrubě porušil povinnosti uvedené v ustanovení § 4 písm. a), b), § 5 odst. 2, písm. b), f) zák.č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

t e d y

a/ jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

b/ vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a způsobil takovým činem dopravní nehodu a jiný závažný následek,

č í m ž   s p á c h a l

a/ přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1/, odst. 2/ trestního zákoníku,

b/ přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1/, odst. 2/, písm. a/ trestního zákoníku.

a o d s u z u j e   s e

Podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce jednoho /1/ roku**, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku **zařazuje do věznice s dozorem**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku **se ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu tři /3/ roky**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu **je obžalovaný povinen uhradit VZP ČR Regionální pobočka Ústí nad Labem, se sídlem Liberec 1, Vzdušná 1360/6, částku ve výši 54.459,- Kč**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu **se poškozený J. G., nar. , trvale bytem , odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních**.

O d ů v o d n ě n í

Při hlavním líčení po provedeném dokazování uznal soud obžalovaného J. A. P. vinným jednáním, které je rozvedeno ve výroku rozsudku.

Obžalovaný J. A. P. v přípravném řízení uvedl, že v době dopravní nehody vozidlo neřídil. Necítil se dobře a požádal kamaráda, aby s vozidlem přešel na parkovací

plochu pod mostem. Stál na chodníku, je pravdou, že vozidlo je jeho majetkem. V té době neměl klíče od vozidla, protože s vozidlem jel někdo jiný. V popisu údajného kamaráda uvedl, že jménem ho nezná, snad se jmenuje J. Š., bydlí někde v Jílovém a znají se pouze od vidění. Vozidlo po dopravní nehodě stále za prodejnu Elektro, kdy požádal bratra, jestli by ho neodvezl na Pěňčín. Vozidlo tedy z místa dopravní nehody odvezl bratr, pak mu ho pomohl i odvézt na opravu do Horské Kamenice. U hlavního líčení vypověděl shodně, jako v přípravném řízení, když uvedl, že toho dne potkal známého, který ho požádal, aby mu pomohl se zrušením konzumace, do Železného Brodu přijeli vozidlem, kde mám invalidní kartu a vozidlo bylo zaparkované na autobusovém nádraží. Před tím, než jel vozidlem, tak dělal doma dříví a při této příležitosti si dal dva grogy. V době dopravní nehody stál u drogerie, takže dopravní nehodu viděl. Uvedl, že neví, zda poškozený šel po přechodu, bylo už přitmí, viděl pouze siluetu člověka. Ten řidič, co mu vozidlo půjčil a způsobil dopravní nehodu, zmizel v davu. Jednoznačně popřel, že by sám vozidlo řídil a z tohoto důvodu chodce nezranil. Znovu se vyjádřil k osobě řidiče, kdy ho popsal a uvedl i jeho nacionále. Když viděl, že došlo ke sražení chodce, tak se šel na místo podívat, udělalo se mu špatně, musel si sednout do podřepu. Zjistil, že u vozidla běží motor, tak ho šel vypnout do auta, neví, zda vytáhl klíče, ve vozidle rozhodně neseděl, následně se šel podívat do průjezdu. Viděl nějakého muže, jak se chodci věnoval a dával mu první pomoc.

U hlavního líčení byl vyslechnut jako svědek poškozený J. G., který uvedl, že dne 29.12.2011 odcházel kolem 19:00 hodiny z restaurace, směrem na autobusové nádraží, kde mu měl jet autobus a tím chtěl jet domů. Z restaurace šel sám, ví, že před restaurací je přechod, po kterém chtěl přejít. Dále se již nepamatuje na události, které následovaly po dopravní nehodě. Pamatuje si až ráno, kdy byl v nemocnici v Liberci. Co se týče množství vypitého alkoholu tak uvedl, že vypil asi pět piv. Svědek se vyjádřil ke zraněním, která mu byla způsobena vinou dopravní nehody, kdy uvedl, že nejvíce ho bolela žebra, špatně se mu dýchalo, vše ho bolelo a byl nemocen do konce měsíce července. Když byl propuštěn z nemocnice, měl problémy s kotníkem, chodil o dvou berlích, nesměl na nohu došlápnout. V současné době je už více méně v pořádku. O tom, že byl sražen automobilem se dozvěděl od policistů, kteří za ním přišli do nemocnice.

Svědek P. H. vypověděl, že dne 29.12.2011 v době kolem 19:00 hodiny jel jako řidič motorového vozidla Ford Escort po ulici Masarykova ve směru na Semily. Když přejížděl most, viděl před sebou vozidlo, takže zvolnil, vozidlo před ním nijak nereagovalo, když se blížilo k vyznačenému přechodu pro chodce. V tu dobu zahlédl v protisměru, po levém chodníku přicházejícího chodce, který následně počal vstupovat na vyznačený přechod pro chodce. Svědek uvedl, že vozidlo před ním mělo čas reagovat na chodce, ale nereagovalo, pokračovalo ve svém směru, když najednou řidič vozidlo strhl, ale až ve chvíli, kdy měl chodce již před sebou. Nabral ho blatníkem. Chodec přeletěl přes střechnu vozidla, poté dopadl na zem. Svědek okamžitě zastavil a šel poskytnout zraněnému chodci první pomoc. Z vozidla, které chodce srazilo, nikdo nevystoupil a po několika minutách vystoupil z vozidla starší muž z místa řidiče, kdy si vzal z pravé strany nějakou tašku, postavil se na pravý chodník a čekal, k chodci vůbec nešel. Svědek uvedl, že nikoho jiného z vozidla neviděl vystupovat. Když jel za tím vozidlem na mostě, tak viděl ve vozidle pouze jednoho člověka to řidiče. Svědek uvedl, že pokud se dívá na muže v jedné síni, tak na 75 procent potvrzuje, že je to muž, který vystupoval z vozidla. Svědek uvedl, že pokud by někdo jiný z vozidla vystoupil a utíkal pryč, tak by to jednoznačně viděl, ale nic takového se na místě nestalo. Rovněž vyloučil, že by se řidič k vozidlu vrátil a vypínal motor. Auto normálně stálo. Následně přijela policie, řidiče odvedli, nikdo z vozidla neutíkal do davu, nikdo nepřišel k vozidlu a nevypínal motor. Svědek uvedl, že obžalovaný je ta samá osoba, kterou si odvedla policie.

Svědék J. H. vypověděl, že dne 29.12. jel se svým motorovým vozidlem VW Golf ve směru od centra železného Brodu na Semily a při jízdě zaregistroval, jak od levého předního rohu vozidla, které jeho přes jeden vůz před ním, odlétla osoba a dopadla na pozemní komunikaci. Svědek okamžitě zastavil, vystoupil ze svého vozu a běžel ke zraněnému, vytáhl mu jazyk, a když začal dýchat tak zavolal záchranku, která ho dále instruovala, co má dělat až do té doby, než lékař přijel na místo. Kdo předmětné vozidlo řídil, neví, v blízkosti stálo několik osob, později si všiml, že obžalovaný J. A. P., kterého zná, stál na chodníku.

Z protokolu o dopravní nehodě v silničním provozu s plánkem a fotodokumentací bylo zjištěno, že k dopravní nehodě došlo dne 29.12.2011 v 19:19 hodin, kdy řidič vozidla Ford Escort jel ve směru na Semily, kdy na přímém úseku vozovky přehlédl na vyznačeném přechodu pro chodce poškozeného chodce J. G., který přecházel vozovku z jeho levé strany. Následně došlo ke střetu chodce s levým předním rohem vozidla a ke zranění poškozeného, který byl místa s poraněním hlavy převezen do Nemocnice v Liberci. Řidič J. A. P. byl vyzván k dechové zkoušce přístrojem Dräger, které s podrobil, kdy při první zkoušce mu byla naměřena hodnota 1,55 promile a následně 1,59 promile. Řidič s naměřenou hodnotou souhlasil, odběr krve nežádal. Jak bylo zjištěno, u vozidla Ford Escort bylo poškozeno přední víko motoru, čelní sklo a levý přední sloupek vozidla. Ve vozidle byl zařazen první rychlostní stupeň a ruční brzda nezatažena.

Z protokolu o zadržení obžalovaného vyplývá, že byl zadržen dne 29.12.2011 ve 21:00 hodin a následně umístěn do policejní cely. Soud měl k dispozici i originály dechových zkoušek s fotokopii kalibračního protokolu, ze kterých soud zjistil množství alkoholu, které měl obžalovaný v krvi. Z protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem u poškozeného bylo zjištěno, že v krvi měl 2,88 g/kg alkoholu.

Charakter zranění poškozeného byl stanoven znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví – odvětví patologické anatomie, kdy znalec byl vyslechnut i u hlavního líčení. Znalec ve svém znaleckém posudku i u výsledku potvrdil, že poškozený v přímé příčinné souvislosti s dopravní nehodou utrpěl povrchní oděrky na prvním předloktí, podkožní krevní výron hrudní stěny, tržnou ránu na čele vpravo, ztrátové poranění kůže ve střední části čela, zlomeninu spinálních výběžků 1. a 2. bederního obratle s minimálním posunem kostních úlomků, zlomeninu 3., 4., 6. a 7. žebra vpravo, ložiska zhmoždění první plic a zlomeninu vnitřního kotníku vpravo. Poškozený byl po dopravní nehodě transportován a traumatologicko ortopedické centrum Krajské nemocnice Liberec, kde byl hospitalizován v období od 29.12.2011 do 3.1.2012 a to jednak z důvodu imobilizace, při výše uvedených poraněních a jednak z důvodů observačních. Pacient byl propuštěn do domácího léčení a pozván ke kontrolnímu vyšetření, kdy byla následně zjištěna zlomenina vnitřního kotníku vpravo a poškozený byl na tomto oddělení hospitalizován v období od 13.1.2012 do 16.1.2012. V rámci této hospitalizace byla provedena osteosyntéza uvedené zlomeniny vnitřního kotníku vpravo. Zdravotní stav byl u poškozeného komplikován zánětlivým procesem v oblasti plic, který mohl dobře vzniknout jako následek výše uvedených traumatických změn na hrudníku a dále zánětlivým procesem v oblasti levého bérce, který však souvisel s nejspíše dříve prodělanou operací žilních městků. Poškozený byl propuštěn ve stavu, kdy mu byla umožněna pouze chůze o berlích, bez došlapu na operovanou končetinu. Tato zranění, která vznikla při dopravní nehodě, znalec zhodnotil, ze soudně lékařského hlediska jako těžkou újmu na zdraví, ve smyslu poranění životně důležitého orgánu (zhmoždění plic) a vážné poruchy zdraví s omezením v běžném způsobu života a odkázáním

na pomoc druhé osoby. Poškozený byl opakovaně hospitalizován, došlo k úplnému vyřazení transportních, stravovacích i hygienických funkcí s odkázáním na pomoc druhé osoby, byl schopen pouze chůze o berlích, bez došlapu na operovanou dolní končetinu, a tím byl podstatně omezen v obvyklém způsobu života. Znalec uvedl, že v obdobných případech se doba léčení pohybuje v intervalu šesti až osmi týdnů a ohledně vzniku případných trvalých následků se bude moci vyjádřit po uplynutí jednoho roku od vzniku poranění.

Soud měl k dispozici i další listinné důkazy, jako lékařské zprávy o zranění poškozeného, potvrzení o zadržení řidičského průkazu a zjištění ohledně vozidla obžalovaného.

Soud v rámci hlavního líčení požádal o spolupráci Policii ČR Obvodní oddělení v Železném Brodě s tím, aby policisté prověřili možnost zjištění osoby svědka, kterého uváděl obžalovaný jako toho, kdo řídil předmětné vozidlo a dopravní nehodu způsobil. Ze zprávy Policie ČR bylo zjištěno, že policisté provedli prověrku na adrese Jílové u Držkova, kde z vyjádření K█████ F█████ bylo zjištěno, že žádný takový člověk zde nebydlí a ona sama takovou osobu ani nezná. Dále bylo provedeno i vytěžení kolegyně policisty z obvodního oddělení v Tanvadě, která rovněž uvedla, že nezná takového člověka, o kterém se zmiňuje obžalovaný. Policisté provedli i lustraci v informačním systému policie, kde byla zjištěna jako jediná možná osoba J█████ Š█████, nar. ██████, který však uvedl, že osobu obžalovaného nezná a nikdy vozidlo Ford Escort neřídil.

Na podkladě provedených důkazů a po zhodnocení všech i v jejich souhrnu dospěl soud k závěru, že je beze všech pochybností prokázáno, že se stal skutek tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku a tento byl spáchán úmyslným jednáním obžalovaného: Obžalovaný se k jednání u hlavního líčení nedoznal, když uvedl, že vozidlo v době dopravní nehody řídil někdo jiný, když tuto osobu označil a popsal. Jak však bylo zjištěno, jak z vyšetřovacího spisu, tak i z velmi podrobného šetření a zprávy Policie ČR, Obvodního oddělení v Železném Brodě, taková osoba neexistuje, takže dopravní nehodu nemohla způsobit osoba, kterou obžalovaný označil za viníka. Ani tvrzení obžalovaného, že viděl, jak z vozidla utíká do průjezdu právě tato osoba, on přišel na místo, vozidlo vypnul a vzal věci, není pravdivá. Jak bylo zjištěno, že výpovědi svědka H█████, který jel za vozidlem obžalovaného, svědek viděl, pouze jednu osobu, která řídila, sám zaregistroval chodce, vozidlo před ním nereagovalo a následně ho srazilo. Svědek uvedl, že žádná jiná osoba z vozidla nevystoupila, neutíkala, stále ve vozidle byla pouze jedna osoba, která si vzala tašku a odešla na chodník, kde sledovala celou situaci. Tato osoba, která jako jediná vystoupila z vozidla, byla následně odvezena policií. Svědek navíc uvedl, že na 75 procent poznává v jednacím síni i obžalovaného. Z protokolu o zadržení Policie ČR bylo jednoznačně prokázáno, že osoba, která byla na místě zadržena, je právě obžalovaný J█████ A█████ P█████. Výpověď obžalovaného s tvrzením, že pouze vypnul motor je v rozporu i s protokolem o ohledání místa činu, ze kterého bylo zjištěno, že ve vozidle byl stále zařazen I. rychlostní stupeň a zatažená ruční brzda. Jednání obžalovaného bylo tedy prokázáno výpovědí J█████ H█████ a P█████ H█████, dále pak je prokázáno i listinnými důkazy založenými ve vyšetřovacím spise a to protokolem o nehodě v silničním provozu s plánkem a fotodokumentací, úředními záznamy o provedeném šetření, záznamem o orientační dechové zkoušce, lékařskými zprávami o zranění poškozeného a dalšími listinnými důkazy. Charakter zranění poškozeného byl stanoven znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví – odvětví patologické anatomie.

Jednání obžalovaného bylo kvalifikováno jako přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst 1, odst. 2 trestního zákoníku, protože jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle

zákona a dále bylo jeho jednání kvalifikováno jako přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, protože vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohlo ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a způsobil takovým činem dopravní nehodu a jiný závažný následek. Přečinem těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jinému z nedbalosti způsobí těžkou újmu na zdraví, spáchal-li čin uvedený v odstavci jedna proto, že porušil důležitou povinnost, uloženou mu podle zákona. Objektem trestného činu podle § 147 trestního zákoníku je lidské zdraví, předmětem útoku je živý člověk. Zákon vymezuje pojem těžké újmy na zdraví dvěma podmínkami, které musí být splněny zároveň, vždy musí jít o vážnou poruchu zdraví nebo vážné onemocnění a újma na zdraví musí odpovídat alespoň jednomu z taxativně uvedených typů v § 122 odst. 2 písm. a) až i) trestního zákoníku. Podle tohoto ustanovení lze těžkou újmu na zdraví, se rozumí i poškození důležitého orgánu, což v tomto případě nastalo. Zranění poškozeného znalec hodnotil jako těžkou újmu na zdraví. Obžalovaný svým jednáním, kdy rychlost jízdy nepřizpůsobil daným okolnostem, svým schopnostem a především pak tím, že řídil osobní automobil pod vlivem alkoholu, porušil důležitou povinnost uloženou mu zákonem, konkrétně povinnosti uvedené v ustanovení § 4 písm. a), b) a § 5 odst. 2 písm. b) a f) Zákona číslo 361/2000 Sb. Podle těchto ustanovení řidič nesmí řídit vozidlo po požití alkoholického nápoje, což obžalovaný nedodržel. Obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky uvedených skutkových podstat, jak po stránce subjektivní, tak po stránce objektivní a takové jednání soud považuje za společensky škodlivé.

Při úvaze o druhu a výši trestu přihlédl soud především k povaze a závažnosti spáchaného činu, osobním a majetkovým i jiným poměrům obžalovaného, jako i k dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy podle ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku a současně i k obecným zásadám pro ukládání trestů, ve smyslu ustanovení § 37 a ustanovení § 38 trestního zákoníku. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je invalidní důchodce, v místě bydliště nepožívá dobré pověsti, je o něm známo, že byl mnohokrát projednáván pro přestupek. V evidenční kartě řidiče má celkem pět záznamů o dopravních přestupcích z toho dva záznamy o řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu. Do současné doby byl celkem patnáctkrát soudně trestán pro různorodou trestnou činnost. Naposledy byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 20. ledna 2010, kdy byl odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody, avšak pro rozdílnou trestnou činnost. Společenská škodlivost jednání obžalovaného je dána porušením trestním zákoníkem chráněného zájmu na ochraně života zdraví před osobami, vykonávajícími činnost, pod vlivem návykových látek. Společenská škodlivost je mírně snížena tou skutečností, že poškozený J. G. byl v době dopravní nehody pod vlivem alkoholu.

Po zvážení všech okolností soud konstatuje, že obžalovaný se ke svému jednání nedoznal, svaluje odpovědnost za vznik dopravní nehody na jinou osobu, která však nebyla ustanovena a bylo jednoznačně z provedených důkazů prokázáno, že řídil on a způsobil dopravní nehodu, tímto způsobem mu není možné uznat polehčující okolnost doznání, předmětného jednání se dopustil v době podmíněného odsouzení, byl minulosti vícekrát soudně trestán a jeho hodnocení z místa bydliště není rovněž příznivé. Na základě všech těchto skutečností dospěl soud k závěru, že na obžalovaného je nutné působit přímým výkonem trestu, který mu byl vyměřen jako trest úhrnný nepodmíněný v délce jednoho roku, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem. Vzhledem k tomu, že porušil důležitou povinnost, uloženou mu podle zákona, choval se jako zcela nezodpovědný řidič, byl mu rovněž uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu tři roky. Soud rovněž vyslovil povinnost k náhradě škody Všeobecné zdravotní

pojišťovně ve výši 54.459,- Kč, když poškozený J. G. byl odkázán se svým nárokem na náhradu škody, kterou nevyčísлил, na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do **o s m í (8)** dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Jablonci nad Nisou, a to písemně ve třech vyhotoveních. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být podáno ve lhůtě uvedené v § 248 trestního řádu nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 trestního řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného

Odvolací soud **o d m í t n e** odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Právo odvolání **n e p ř í s l u š í** osobám, jež se ho výslovně vzdaly.

V Jablonci nad Nisou dne 23.05.2013

Mgr. Jaroslava Opatrná
samosoudkyně